

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 6 lutego 2023 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 908)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu zapewnienie wsparcia dla gospodarstw domowych oraz podmiotów użyteczności publicznej przez pokrycie części należności odbiorców ciepła wobec przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność niekoncesjonowaną i koncesjonowaną w zakresie sprzedaży ciepła wynikających ze wzrostu kosztów ogrzewania. Dzięki zaprojektowanemu mechanizmowi wsparcia, jeżeli nastąpi wzrost cen dostawy ciepła większy niż 40% w stosunku do cen obowiązujących na dzień 30 września 2022 r., przedsiębiorstwa energetyczne otrzymają wyrównanie tak, aby odbiorca mieszczący się w katalogu podmiotów uprawnionych nie został obciążony nadmiernymi kosztami ciepła. W ten sposób wzrost cen ciepła dla odbiorców na cele mieszkaniowe i użyteczności publicznej ulegnie ograniczeniu do ustalonego poziomu, który będzie zależny od historycznych cen dostawy ciepła. Maksymalną cenę ciepła obwarowano w ustawie również limitem wynikającym ze średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą tak, aby nie doszło do nadmiernych wzrostów cen ciepła w lokalizacjach, w których podwyżki cen ciepła miały miejsce przed dniem 30 września 2022 r. W takim przypadku w rozliczeniach z odbiorcami przedsiębiorstwo ciepłownicze będzie zobowiązane wykorzystywać cenę najkorzystniejszą dla odbiorcy.

Ustawa zmienia ustawę z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, a także:

- 1) ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 2) ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 3) ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 4) ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 5) ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19;
- 6) ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym;
- 7) ustawę z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym;
- 8) ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;
- 9) ustawę z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku;
- 10) ustawę z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu.

Ustawa zawiera przepisy przejściowe będące konsekwencją wprowadzanych nią zmian do obowiązującego systemu prawnego (art. 12–20).

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 10 pkt 1, 4–9, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

W opinii projektodawcy, przedstawionej w uzasadnieniu do projektu procedowanej ustawy, proponowany termin jej wejścia w życie wynika z konieczności natychmiastowego umożliwienia zastosowania proponowanych rozwiązań ze względu na uzasadnioną potrzebę łagodzenia skutków trwającego obecnie kryzysu energetycznego i gwałtownego wzrostu cen energii i surowców ponoszonych przez użytkowników ciepła systemowego i odbiorców w gospodarstwach domowych, i nie narusza określonej w art. 2 Konstytucji zasady demokratycznego państwa prawa.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie rządowe w dniu 20 stycznia 2023 r. (druk sejmowy nr 2950). W tym samym dniu projekt został skierowany do pierwszego czytania do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych.

Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, po rozpatrzeniu projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2023 r., wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 2973).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 71. posiedzeniu Sejmu w dniu 25 stycznia 2023 r. Projekt ponownie został skierowany do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych w celu przedstawienia sprawozdania.

Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, po rozpatrzeniu poprawek zgłoszonych do projektu ustawy, na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2023 r. wniosła o jego uchwalenie przez Sejm w brzmieniu zaproponowanym w dodatkowym sprawozdaniu (druk sejmowy nr 2973–A).

Sejm uchwalił ustawę na 71. posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2023 r. Za przyjęciem ustawy głosowało 441 posłów, przy braku głosów przeciw i 8 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi o charakterze konstytucyjnym i systemowym

1. Proponowana ustawa zawiera przepisy dotyczące samorządu terytorialnego, w tym jego relacji z organami administracji rządowej. Mimo tego projekt tej ustawy, jak wynika z dołączonego do niego uzasadnienia i OSR, **nie została skierowana do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego** (Komisji Wspólnej), która zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Regionów Unii Europejskiej stanowi forum wypracowania wspólnego stanowiska Rządu i samorządu terytorialnego (art. 2 ust. 1) oraz opiniuje rządowe projekty aktów normatywnych, dotyczących problematyki samorządu terytorialnego, w tym określających relacje pomiędzy samorządem terytorialnym, a innymi organami administracji publicznej (art. 3 pkt 5). **Przepis art. 8 tej ustawy zobowiązuje natomiast członków Rady Ministrów oraz inne podmioty właściwe do przygotowania projektów takich aktów normatywnych do przedstawienia ich Komisji Wspólnej do zaopiniowania, a także wymaga dołączenia opinii Komisji Wspólnej do projektu zaopiniowanego aktu**

normatywnego. Mając powyższe na uwadze należy zaznaczyć, że nieprzekazanie projektu procedowanej ustawy do zaopiniowania przez Komisję Wspólną może być uznane za naruszenie trybu wydania tej ustawy, ponieważ uniemożliwia to parlamentowi podjęcie decyzji po zapoznaniu się ze stanowiskiem strony samorządowej (np. wyrok TK z 8 listopada 2005 r., SK 25/02).

2. Zastrzeżenia budzi proponowany w art. 1 pkt 14 ustawy przepis art. 23 ust. 3 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw. Proponowany przepis przewiduje, że minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu (BIP) **wzór zawiadomienia, jakie jest obowiązany przedstawić odbiorca ciepła, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3 zmienianej ustawy.** Zawiadomienie to jest dołączane do faktury, rachunku lub innego dokumentu dostarczanego do każdego lokalu i ma dotyczyć wskazanej w omawianym przepisie zmiany, **o której w dalszej części przedmiotowej opinii. Wnioskować przy tym należy, że wzór tego dokumentu nie tylko będzie udostępniany, ale również i określany przez ministra właściwego do spraw energii, choć kompetencja ta nie została bezpośrednio wyrażona w przepisie materialnym (kompetencyjnym).** Przypomnieć w tym miejscu należy, że **zgodnie z orzecznictwem TK w przypadku, gdy normy prawne nie przewidują wyraźnie kompetencji organu władzy publicznej, kompetencji tej nie można domniemywać, a przepis kompetencyjny podlega zawsze ścisłej wykładni literalnej (np. uchwała TK z 10.5.1994 r., W 7/94).** Tak czy inaczej udostępniony przez ministra w BIP dokument (wzór zawiadomienia) **przybierze w istocie charakter dokumentu wewnętrznego, a ten w żadnym wypadku nie powinien być adresowany do podmiotów, które nie są mu podległe organizacyjnie** (w rozpatrywanym przypadku wspólnot mieszkaniowych, spółdzielni mieszkaniowych oraz innych podmiotów, które na mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia dostaw ciepła do lokali mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe i w określonych lokalach). **Mało tego zgodnie z proponowanym w art. 1 pkt 20 lit. a ustawy przepisem karnym art. 36 ust. 1b zmienianej ustawy, kto nie dopełni obowiązku określonego w art. 23 ust. 1 pkt 2 (a więc nie złoży zawiadomienia, zgodnie z wzorem udostępnionym przez ministra w BIP) podlega karze grzywny.** Mając

powyższe na uwadze należy przyjąć, że jeżeli ustawodawca regulując materię dotyczącą praw i obowiązków pewnej grupy adresatów (odbiorców ciepła, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz właściciele lokali w budynkach wielolokalowych) widzi potrzebę określenia wzoru omawianego zawiadomienia, **to uwzględniając art. 92 ust. 1 Konstytucji i art. 149 ust. 2 Konstytucji** (minister kierujący działem administracji rządowej wydaje rozporządzenia) **powinien przewidzieć, że nastąpi to w drodze rozporządzenia wydanego przez właściwego ministra (w drodze przepisów powszechnie obowiązujących)**. Określony w ten sposób wzór zawiadomienia może być w dalszej kolejności udostępniany również na stronie internetowej urzędu obsługującego właściwego ministra.

Reasumując, proponowane rozwiązanie budzi zasadnicze wątpliwości co do zgodności z **Konstytucją, w szczególności z art. 2 (zasadą demokratycznego państwa prawa), art. 87 (określającym źródła powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej) i art. 92 ust. 1 (stanowiącym, że ustawy są wykonywane przez rozporządzenia)**. Dlatego też rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 14, w art. 23:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, mając na względzie potrzebę zapewnienia przejrzystości i komunikatywności tego dokumentu oraz jego ujednolicenia.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór zawiadomienia określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.”,

albo – wersja 2

w art. 1 w pkt 14, w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, mając na względzie potrzebę zapewnienia przejrzystości i komunikatywności tego dokumentu oraz jego ujednolicenia.”.

3. Proponowany w art. 1 pkt 18 ustawy przepis art. 31a ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw stanowi, że dodatkowe wyrównanie jest udzielane i wypłacane na podstawie uchwały rady gminy (aktu prawa miejscowego), **określającej w szczególności warunki i tryb jego ustalenia i przekazania oraz procent wartości wyrównania ustalonego na podstawie art. 12a ust. 1 zmienianej ustawy. Należy więc zaznaczyć, że wskazane upoważnienie ustawowe, przewidując przykładowy zakres spraw przekazanych do unormowania przez radę gminy w akcie prawa miejscowego, nie odpowiada wymogom Konstytucji, dotyczącym upoważnień ustawowych do wydania aktów prawa miejscowego. Zgodnie bowiem z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Jest to konsekwencja określonej w art. 7 Konstytucji zasady legalizmu (organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa). Upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego co prawda może mieć szerszy zakres spraw niż upoważnienie do wydania rozporządzenia, nie musi posiadać wytycznych, ale musi w sposób precyzyjny (nie przykładowy) określać zakres spraw przekazanych do unormowania (granice przedmiotowe aktu). Wskazać należy, że w przypadku, gdy normy prawne nie przewidują wyraźnie kompetencji organu władzy publicznej, kompetencji tej nie można domniemywać, a przepis kompetencyjny podlega zawsze ścisłej wykładni literalnej (np. uchwała TK z 10.5.1994 r., W 7/94). W związku z tym w analizowanym upoważnieniu ustawowym proponuje się określić zamknięty katalog spraw przekazanych do określenia w uchwale rady gminy albo przez skreślenie w nim wyrazów „w szczególności”, albo przez uzupełnienie go o sprawy w nim obecnie pominięte. W tym drugim przypadku propozycja poprawki będzie możliwa po wskazaniu przez przedstawiciela Rządu takich spraw. Kończąc, należy zaznaczyć, że przedstawione wyżej wątpliwości dotyczą również analogicznego upoważnienia określonego w art. 31 ust. 2 zmienianej ustawy, niemniej jednak z uwagi na to, że przepis ten nie jest zmieniany procedowaną ustawą, objęcie go zaproponowaną poniżej poprawką stanowiłoby wykroczenie poza jej zakres regulacji (naruszenie zasady trzech czytań).**

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 18, w art. 31a w ust. 2 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „w szczególności”.

4. Proponowany w art. 1 pkt 18 ustawy przepis art. 31a ust. 4 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw stanowi, że jeżeli zachodzi określona w nim przesłanka, **gmina może zostać** w całości lub w części zwolniona z konieczności zapewnienia wkładu własnego do inwestycji realizowanych ze środków Rządowego Funduszu Polski Ład. **Nie określa natomiast zasad, na jakich gmina może zostać zwolniona z konieczności zwolnienia takiego wkładu**, w tym przez kogo oraz czym kieruje się podmiot dokonujący takiego zwolnienia. Proponowane przepisy, poza wskazaniem, że gmina **może być** w określonych sytuacjach zwolniona z konieczności zapewnienia takiego wkładu przewidują tylko, że **zakres takiego zwolnienia zostanie określony przez Radę Ministrów i to w drodze uchwały (aktu wewnętrznego), o czym w następnej uwadze**. Analizowany przepis nie zapewnia tym samym równego, obiektywnego traktowania wszystkich gmin, znajdujących się w takiej samej sytuacji, spełniających określoną w nim przesłankę uzyskania takiego zwolnienia. Dlatego też budzi wątpliwości w kontekście określonej w **art. 7 Konstytucji zasady legalizmu** (działania organów władzy publicznej w granicach i na podstawie prawa), określonej w **art. 32 ust. 1 Konstytucji zasady równości wobec prawa, a także wynikającej z zasady demokratycznego państwa prawa zasady określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji)**. W związku z tym propozycja ewentualnej poprawki w omawianym zakresie będzie możliwa po przedstawieniu przez przedstawiciela Rządu merytorycznych rozwiązań pozwalających na określenie zasad, na jakich gmina może być zwolniona z wniesienia ww. wkładu, mając na uwadze, że szczegółowa regulacja dotycząca takiego zwolnienia może być przekazana do unormowania w drodze rozporządzenia.

5. Proponowany w art. 1 pkt 18 ustawy przepis art. 31a ust. 5 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw stanowi, że **zakres zwolnienia gminy z konieczności zapewnienia wkładu własnego do inwestycji realizowanych ze środków Rządowego Funduszu Polski Ład określi Rada Ministrów, w drodze uchwały**. Proponowany przepis powtarza rozwiązanie przyjęte w art. 31 ust. 5 zmienianej ustawy, do którego Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu przedstawiało zastrzeżenia natury konstytucyjnej na etapie prac legislacyjnych w Senacie nad zmienianą ustawą o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych

źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw. Należy więc ponownie zaznaczyć, że przepis ten **jest ewidentnie niezgodny z art. 93 ust. 1 Konstytucji stanowiącym, że uchwały Rady Ministrów mają charakter wewnętrzny i obowiązują tylko jednostki organizacyjne podległe organowi wydającemu te akty.** Kryterium organizacyjnej podległości należy rozpatrywać w kontekście hierarchicznego podporządkowania w znaczeniu przyjętym w prawie administracyjnym. Podporządkowanie takie wyraża jednostronną zależność organu niższego stopnia od organu stopnia wyższego lub podmiotu podległego od podmiotu zwierzchniego. Na tę zależność składają się dwa powiązane ze sobą elementy: zależność osobowa i służbowa. Podległość służbowa wyraża się w możliwości wydawania poleceń służbowych przez organ wyższy organowi niższemu i jest odzwierciedleniem relacji powstających między pracownikami urzędów, a ich zwierzchnikami (**wyrok TK z 8 października 2022 r., K 36/00**). Na marginesie, zgodnie z art. 146 ust. 3 i ust. 4 pkt 3 Konstytucji, Rada Ministrów kieruje administracją rządową oraz koordynuje i kontroluje prace organów administracji rządowej i ten szczebel administracji może być adresatem jej uchwał. **Nie ma więc wątpliwości, że gminy nie są jednostkami organizacyjnie podległymi Radzie Ministrów i dlatego w żadnym przypadku nie mogą być adresatem aktu wewnętrznego Rady Ministrów (np. wyrok TK z 28 czerwca 2000 r., K 25/99 i 18 lutego 2004 r., P 21/02). Dotyczące je prawa i obowiązki mogą być przedmiotem przepisów powszechnie obowiązujących.**

Kończąc, należy zaznaczyć, że propozycja poprawki przewidującej upoważnienie ustawowe na podstawie którego Rada Ministrów określi zakres zwolnienia, o którym mowa w art. 31 ust. 4, w drodze rozporządzenia, będzie mieć rację bytu w przypadku uzupełnienia ust. 4 w omawianym art. 31a o zasady zwalniania gminy z konieczności zapewnienia wkładu własnego do inwestycji, o czym była mowa we wcześniejszej, uwadze nr 4, a także po wskazaniu przez przedstawiciela Rządu merytorycznych wytycznych do takiego upoważnienia ustawowego. Ponadto, jak wskazano wyżej, przedstawione wątpliwości dotyczą również art. 31 ust. 5 zmienianej ustawy, niemniej z uwagi na to, że przepis ten nie jest zmieniany procedowaną ustawą objęcie go ewentualną poprawką, o której mowa wyżej, stanowiłoby na tym etapie prac legislacyjnych wykroczenie poza zakres regulacji tej ustawy (naruszenie zasady trzech czytań).

6. Wątpliwości budzi dodawany art. 1 pkt 24 ustawy do ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw przepis przejściowy art. 59a dodawany. Stanowi on, że jeżeli sprzedawca ciepła, w okresie **od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., stosuje maksymalną cenę dostawy ciepła**, zamieszcza o tym informację na swojej stronie internetowej. Należy więc zaznaczyć, że „maksymalna cena dostawy ciepła” to określenie definiowane w proponowanym w art. 2 pkt 5c zmienianej ustawy i niewystępujące obecnie w jej treści. Zgodnie z ww. art. 2 pkt 5c „maksymalna cena dostawy ciepła” jest ceną dostawy ciepła **obliczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne** dla danego systemu ciepłowniczego z uwzględnieniem cen i stawek opłat w każdej grupie taryfowej, powiększonych o 40% w stosunku do tych cen i stawek opłat stosowanych na dzień 30 września 2022 r. **Zasady obliczania tej maksymalnej ceny dostawy określają przepisy art. 3a zmienianej ustawy. Wynika z nich, że przedsiębiorstwo energetyczne oblicza ją albo na podstawie danych opublikowanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w Biuletynie informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie 10 dni od dnia wejścia w życie ustawy (art. 3a ust. 1 i 2), albo przyjmując ceny i stawki opłat dla wszystkich grup taryfowych w systemie ciepłowniczym, zgodnie z proponowanym art. 3a ust. 3 pkt 1.** Jak więc wynika z powyższego, sprzedawca ciepła (przedsiębiorstwo energetyczne) nie mógł przed dniem wejścia w życie procedowanej ustawy (regulacji wprowadzającej do porządku prawnego instytucję „maksymalnej ceny dostawy ciepła”), począwszy od dnia 1 października 2022 r., stosować maksymalnej ceny dostawy ciepła w rozumieniu art. 2 pkt 5c. Niezrozumiałe jest też zamieszczanie takiego przepisu przejściowego w ustawie o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, która, jak wskazano wyżej, w dniu jej wejścia w życie do chwili obecnej nie regulowała materii dotyczącej maksymalnej ceny dostawy ciepła. Niezrozumiałe jest też zamieszczanie go w tej ustawie w przypadku analogicznego przepisu przejściowego art. 14 procedowanej ustawy stanowiącego w ust. 1, cyt.: „Jeżeli sprzedawca ciepła w okresie **od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. stosuje w rozliczeniach z odbiorcami maksymalną cenę dostawy ciepła**, zamieszcza na swojej stronie internetowej informację o cenie ciepła, cenie za zamówioną moc cieplną i cenie nośnika ciepła oraz informację o stawce opłat stałych

za usługi przesyłowe i stawce opłat zmiennych za usługi przesyłowe lub stawce opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawce opłaty za ciepło, w wysokościach odpowiadających maksymalnej cenie dostawy ciepła.”. W związku z tym proponowane przepisy wymagają wyjaśnienia przez przedstawiciela Rządu, a ewentualna propozycja dotycząca ich poprawki będzie możliwa po przedstawieniu tych wyjaśnień.

7. Mając na uwadze etap prac legislacyjnych, na którym znajduje się procedowana ustawa należy zaznaczyć, że termin jej wejścia w życie w powiązaniu z określonymi w niej terminami na wykonanie przez adresatów poszczególnych czynności **nie zapewnia Prezydentowi RP konstytucyjnego terminu do podpisania ustawy, ustalonego w art. 122 ust. 2 Konstytucji na 21 dni od dnia przedstawienia ustawy.** W szczególności chodzi tutaj o przepisy skracające okres, za który przysługuje rekompensata z 30 kwietnia 2023 r. do 28 lutego tego roku (art. 1 pkt 4 ustawy), czy obligujące przedsiębiorstwa energetyczne do przyjęcia i wprowadzenia do stosowania od dnia 1 marca 2023 r. cen i stawek zgodnie z proponowanymi przepisami art. 3a ust. 2 pkt 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (art. 1 pkt 5 ustawy). Ponadto, wątpliwości budzi też, czy tak określony termin wejścia w życie ustawy pozwoli jej adresatom na wykonanie nakładanych na nich obowiązków. Przykładowo czy przedsiębiorstwa energetyczne będą w stanie przyjąć i wprowadzić do stosowania ceny i stawki określone w ww. art. 3a ust. 2 pkt 2 od dnia 1 marca 2023 r., tym bardziej, że wykonanie tego obowiązku uzależnione jest jeszcze od opublikowania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki określonych cen i stawek opłat. Zgodnie z ust. 1 ww. art. 3a Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ma na to 10 dni od dnia wejścia w życie procedowanej ustawy.

IV. Uwagi szczegółowe

1. W odnośniku nr 1 do ustawy wyrazy „z dnia z dnia 5 sierpnia 2022 r.” należy zastąpić wyrazami „z dnia 5 sierpnia 2022 r.”.

Propozycja poprawki:

w odnośniku nr 1 do ustawy wyrazy „z dnia z dnia 5 sierpnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „z dnia 5 sierpnia 2022 r.”.

2. W proponowanym w art. 1 pkt 5 ustawy przepisie art. 3a ust. 2 pkt 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw proponuje się przyjąć, że przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do obliczenia **maksymalnej ceny dostawy ciepła** (l. poj.) **dla danego systemu ciepłowniczego, a nie maksymalnych cen**, zgodnie z definicją tego określenia proponowaną w art. 2 pkt 5c zmienianej ustawy, a także jednolicie z pozostałymi przepisami zmienianej ustawy, np. z proponowanym art. 3a ust. 3 pkt 2.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 5, w art. 3a w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „maksymalne ceny” zastępuje się wyrazami „maksymalną cenę”.

3. Korekty wymagają przepisy art. 1 pkt 6 lit. b oraz c dokonujące zmiany art. 4 **ust. 2** ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw. Z uwagi na to, że przepisy art. 1 pkt 6 lit. b oraz c dokonują zmiany tego samego ustępu (ust. 2) zmiany te powinny stanowić przedmiot regulacji **lit. b** w art. 1 pkt 6, analogicznie do rozwiązania przyjętego w przypadku proponowanej w art. 1 pkt 6 lit. a procedowanej ustawy zmiany art. 4 ust. 1.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 6:

- a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w ust. 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „Średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą” dodaje się wyrazy „i maksymalnej ceny dostawy ciepła”,
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 2687);”;

- b) skreśla się lit. c.

4. Przepis art. 1 pkt 9 ustawy wymaga uzupełnienia o rozpoczynający ten przepis wyraz „w”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 9 w poleceniu nowelizacyjnym przed wyrazami „art. 12” dodaje się wyraz „w”.

5. Wątpliwości budzi relacja proponowanych w art. 1 pkt 10 ustawy przepisów art. 12a ust. 5 pkt 8, 9 i ust. 6 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw.

Po pierwsze – przepis art. 12a ust. 5 pkt 9 stanowi, że **wniosek** o wypłatę wyrównania **zawiera oświadczenie, o którym mowa w ust. 6** tego artykułu. Przedmiotowy ust. 6 stanowi, że **wraz z tym wnioskiem przedsiębiorstwo energetyczne składa oświadczenie** o dokonaniu rozliczenia z odbiorcami ciepła o określonej treści oraz, że klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. **Rozstrzygnięcia wymaga więc czy omawiane oświadczenie ma stanowić element wniosku, czy też być składane jako osobny dokument dołączany do wniosku albo składany wraz z nim, na co wskazuje brzmienie art. 12a ust. 6 (wraz z wnioskiem o wypłatę przedsiębiorstwo energetyczne składa oświadczenie).** Ponadto, w ust. 6 brakuje jednego z elementów zamieszczanych standardowo w przepisach szczególnych, które, zgodnie z art. 233 § 6 Kodeksu karnego, poza samym brzmieniem składanego oświadczenia, powinny również przewidywać materialną podstawę prawną do odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Zgodnie z przyjętą praktyką, **odzwierciedloną również w art. 7 ust. 1 i art. 27 ust. 2 zmienianej ustawy**, element ten stanowi, że oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Dopiero w dalszej kolejności w przepisie przytacza się treść takiego oświadczenia. **Analogiczna uwaga dotyczy proponowanego art. 12c ust. 7 pkt 9 i ust. 8 zmienianej ustawy.**

Po drugie – z brzmienia przepisów art. 12a ust. 5 pkt 9 i ust. 6 nie wynika, jaki jest **faktycznie przedmiot wskazanego w nich oświadczenia**, czy składający je oświadcza o dokonaniu rozliczenia z odbiorcami ciepła, czy o zgodności danych zawartych we wniosku z prawdą, czy może o obu tych sprawach. Art. 12a ust. 5 pkt 9 odsyła do oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, natomiast ust. 6 w pierwszej części wskazuje, że przedsiębiorstwo energetyczne składa oświadczenie **o dokonaniu rozliczenia z odbiorcami ciepła**, natomiast w części zawierającej już brzmienie

oświadczenia wskazuje na inny jego przedmiot – **zgodność z prawdą danych zawartych we wniosku.**

Po trzecie – powstaje pytanie czy reżimem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia nie powinno być objęte również oświadczenie wskazane w art. 12a ust. 5 pkt 8 (oświadczenie, że przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania nie skorzystało ze wsparcia, o którym mowa w art. 4 ust. 2 zmienianej ustawy). Jak się bowiem wydaje, z art. 12a ust. 6 nie wynika, że za złożenie fałszywego oświadczenia, o którym mowa w art. 12a ust. 5 pkt 8, grozi odpowiedzialność karna. Przykładowo wskazać można na **art. 27 ust. 2** zmienianej ustawy, który rozstrzyga, że składający wniosek o wypłatę dla gospodarstw domowych, albo dodatku dla podmiotów wrażliwych składa we wniosku pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń **oświadczenia o zgodnością z prawdą danych zawartych we wniosku oraz o niekorzystaniu z dodatku węglowego.**

Po czwarte – powstaje pytanie, jakie jest uzasadnienie tego, że analogiczne przepisy art. 12a ust. 5 pkt 8 i 9 i ust. 6 oraz art. 12c ust. 7 pkt 8 i 9 i ust. 8 zawierają zupełnie inne rozwiązanie, dotyczące sposobu określenia klauzuli odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia (art. 12a ust. 6 i art. 12c ust. 8). Jeżeli takiego uzasadnienia nie ma, to przepisy te powinny być jednolite w sposobie regulowania w nich analogicznych spraw.

W związku z tym, w zależności od intencji projektodawcy dotyczących omawianych oświadczeń, rekomenduje się przyjęcie jednej z zaproponowanych poniżej wersji poprawek.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

– w ust. 5 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie przedsiębiorstwa energetycznego uprawnionego do otrzymania wyrównania **o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami ciepła, o których mowa w art. 4 ust. 1;**”

– ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Oświadczenie, o którym mowa w **ust. 5 pkt 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający

oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

– w ust. 7 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie sprzedawcy ciepła uprawnionego do otrzymania wyrównania **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku;**”,

– ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Oświadczenie, o którym mowa w **ust. 7 pkt 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 2:

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

– w ust. 5 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie przedsiębiorstwa energetycznego uprawnionego do otrzymania wyrównania **o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami ciepła, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku;**”,

– ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Oświadczenie, o którym mowa w **ust. 5 pkt 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

– w ust. 7 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie sprzedawcy ciepła uprawnionego do otrzymania wyrównania **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku;**”,

– ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Oświadczenie, o którym mowa w **ust. 7 pkt 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 3:

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

– w ust. 5 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie przedsiębiorstwa energetycznego uprawnionego do otrzymania wyrównania **o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami ciepła, o których mowa w art. 4 ust. 1;**”;

– ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Oświadczenia, o których mowa w **ust. 5 pkt 8 i 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

b) w art. 12c:

– w ust. 7 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie sprzedawcy ciepła uprawnionego do otrzymania wyrównania **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku;**”;

– ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Oświadczenia, o których mowa w **ust. 7 pkt 8 i 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 4:

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

– w ust. 5 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie przedsiębiorstwa energetycznego uprawnionego do otrzymania wyrównania **o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami ciepła, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku;**”;

– ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Oświadczenia, o których mowa w **ust. 5 pkt 8 i 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

b) w art. 12c:

– w ust. 7 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) oświadczenie sprzedawcy ciepła uprawnionego do otrzymania wyrównania **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku;**”;

– ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Oświadczenia, o których mowa w **ust. 7 pkt 8 i 9**, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 5

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

– w ust. 5 skreśla się pkt 9,

– ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o dokonaniu rozliczenia z odbiorcą ciepła oraz o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku** pod

rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

- w ust. 7 skreśla się pkt 9,
- ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania sprzedawca ciepła uprawniony do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku**. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 6

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

- w ust. 5 skreśla się pkt 9,
- ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o dokonaniu rozliczenia z odbiorcą ciepła** pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

- w ust. 7 skreśla się pkt 9,
- ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania sprzedawca ciepła uprawniony do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku**. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 7

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

- w ust. 5 skreśla się pkt 9,
- ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku**. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

- w ust. 7 skreśla się pkt 9,
- ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania sprzedawca ciepła uprawniony do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku**. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 8

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

- w ust. 5 skreśla się pkt 8 i 9,
- ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o dokonaniu rozliczenia z odbiorcą ciepła, o niekorzystaniu ze wsparcia, o którym mowa w art. 4 ust. 2, oraz o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku** . Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

- w ust. 7 skreśla się pkt 8 i 9,
- ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania sprzedawca ciepła uprawniony do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o niekorzystaniu ze wsparcia, o którym mowa w art. 4 ust. 2, oraz o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku**. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 9

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

- w ust. 5 skreśla się pkt 8 i 9,
- ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o dokonaniu rozliczenia**

z odbiorcą ciepła oraz o niekorzystaniu ze wsparcia, o którym mowa w art. 4 ust. 2.

Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

- w ust. 7 skreśla się pkt 9,
- ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania sprzedawca ciepła uprawniony do otrzymania wyrównania składa oświadczenie o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku **oraz o niekorzystaniu ze wsparcia, o którym mowa w art. 4 ust. 2.** Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

albo – wersja 10

w art. 1 w pkt 10:

a) w art. 12a:

- w ust. 5 skreśla się pkt 8 i 9,
- ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania składa oświadczenie **o niekorzystaniu ze wsparcia, o którym mowa w art. 4 ust. 2, oraz o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku oraz.** Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) w art. 12c:

- w ust. 7 skreśla się pkt 8 i 9,
- ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wraz z wnioskiem o wypłatę wyrównania sprzedawca ciepła uprawniony do otrzymania wyrównania składa oświadczenie o **niekorzystaniu ze wsparcia, o którym mowa w art. 4 ust. 2, o zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku oraz**. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”.

6. Wątpliwości interpretacyjne budzi proponowany w art. 1 pkt 10 ustawy przepis art. 12b ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw w części, w jakiej we wprowadzeniu do wyliczenia odnosi się do obowiązku informacyjnego podmiotu wypłacającego przedsiębiorstwu energetycznemu wyrównanie. Mianowicie stanowi on, że podmiot wypłacający **dokonyuje weryfikacji** wyrównania należnego przedsiębiorstwu energetycznemu uprawnionemu do otrzymania wyrównania na podstawie wniosku o rozliczenie wyrównania i niezwłocznie informuje **o jego wynikach** wskazane w nim podmioty. Z jego brzmienia nie wynika natomiast do czego odnoszą się ww. wyrazy: „o jego wynikach”, a tym samym, jakie wyniki są objęte jego regulacją. Wydaje się, że chodzi w tym przypadku o wyniki dokonywanej na jego podstawie weryfikacji wyrównania. W związku z powyższym materia ta wymaga wyjaśnienia przez przedstawiciela Rządu. W przypadku natomiast, gdyby wyrazy: „o jego wynikach” dotyczyły weryfikacji wyrównania należnego przedsiębiorstwu, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10, w art. 12b w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „jego” zastępuje się wyrazem „jej”.

7. Wątpliwości interpretacyjne budzi proponowany w art. 1 pkt 14 ustawy przepis art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła

w związku z sytuacją na rynku paliw w części odnoszącej się do objętego jego zakresem regulacji obowiązku odbiorcy do przedstawienia właścicielom lokali zawiadomienia **o zmianie**. Przepis art. 23 ust. 1 pkt 2 brzmi: „Art. 23. 1 Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3a ust. 1 i 3, jest obowiązane do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3, maksymalnej ceny dostawy ciepła, albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3a ust. 4, to ci odbiorcy są obowiązani do niezwłocznego (...) przedstawienia zawiadomienia **o tej zmianie** właścicielom lokali w budynkach wielolokalowych wraz z informacją:”. Z przywołanego brzmienia nie wynika natomiast, **o jakiej zmianie** odbiorcy są obowiązani poinformować właścicieli lokali w budynkach wielolokalowych, a tym samym jakie to informacje mają się w takim zawiadomieniu znajdować. W związku z tym analizowana regulacja zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa, wymaga doprecyzowania **tym bardziej, że proponowany w art. 1 pkt 20 lit. a ustawy przepis karny art. 36 ust. 1b zmienianej ustawy przewiduje, że kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2, podlega karze grzywny**. Jeżeli odbiorcy ci są obowiązani do zawiadomienia o obowiązku przedsiębiorstwa energetycznego do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, co sugeruje brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w ust. 1 omawianego artykułu, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 14, w art. 23 w ust. 1 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „o tej zmianie” zastępuje się wyrazami „o tym”.

8. W proponowanych w art. 1 pkt 14 ustawy przepisach art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw należy dokonać korekty redakcyjnej polegającej na przeniesieniu rozpoczynającego lit. a oraz b wyrazu „o” do wprowadzenia do wyliczenia w ww. pkt 2.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 14, w art. 23 w ust. 1 w pkt 2:

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „informacją” dodaje się wyraz „o”,
- b) w lit. a wyrazy „o wysokości” zastępuje się wyrazem „wysokości”,

- c) w lit. b wyrazy „o rozliczeniu” zastępuje się wyrazem „rozliczeniu”.
9. Proponowany w art. 1 pkt 17 lit. d ustawy przepis art. 30 ust. 4a ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw został zredagowany niezgodnie z zasadami poprawnej legislacji, określonymi w § 56 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej. Proponowany przepis składa się bowiem z dwóch zdań, **przy czym jedno z nich z wprowadzenia do wyliczenia i wyliczenia (punktów)**. Zgodnie natomiast z ww. § 56 ust. 1 cyt.: „W obrębie artykułu (ustępu) zawierającego wyliczenie wyróżnia się dwie części: wprowadzenie do wyliczenia oraz punkty.”. W związku z tym rekomenduje się przyjęcie jednej z zaproponowanych poniżej wersji poprawek, z zastrzeżeniem, że przyjęcie wersji przewidującej dodanie ust. 4b nie pociąga za sobą konieczności zmian wynikowych w innych przepisach procedowanej ustawy (wersja pierwsza).

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 17 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Wniosek o przekazanie gminom środków na wypłaty wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, właściwy wojewoda składa co kwartał do ministra właściwego do spraw energii, określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku bankowego.

4b. Minister właściwy do spraw energii przekazuje wojewodzie środki na wypłaty wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, w terminie:

- 1) na wypłaty za pierwszy kwartał 2023 r. – do dnia 31 marca 2023 r.;
- 2) na wypłaty za drugi kwartał 2023 r. – do dnia 30 kwietnia 2023 r.;
- 3) na wypłaty za trzeci kwartał 2023 r. – do dnia 31 lipca 2023 r.;
- 4) na wypłaty za czwarty kwartał 2023 r. – do dnia 31 października 2023 r.”;

albo – wersja 2

w art. 1 w pkt 17 w lit. d, ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Wniosek o przekazanie gminom środków na wypłaty wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3,

i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, zawierający łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku bankowego, właściwy wojewoda składa co kwartał do ministra właściwego do spraw energii, który przekazuje środki wojewodzie w terminie:

- 1) na wypłaty za pierwszy kwartał 2023 r. – do dnia 31 marca 2023 r.;
- 2) na wypłaty za drugi kwartał 2023 r. – do dnia 30 kwietnia 2023 r.;
- 3) na wypłaty za trzeci kwartał 2023 r. – do dnia 31 lipca 2023 r.;
- 4) na wypłaty za czwarty kwartał 2023 r. – do dnia 31 października 2023 r.”.

10. Wątpliwości interpretacyjne budzi proponowany w art. 1 pkt 18 ustawy przepis art. 31a ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw w zakresie, w jakim przekazuje do określenia przez radę gminy wskazanych w nim warunków i trybu. Jest to upoważnienie ustawowe do wydania aktu prawa miejscowego stanowiące, że cyt.: „Dodatkowe wyrównanie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane i wypłacane na podstawie uchwały rady gminy, **określającej** w szczególności warunki i tryb **„ich” ustalenia i przekazania** oraz procent wartości wyrównania ustalanego na podstawie art. 12a ust. 1.”. Użyty w nim wyraz „**ich**” powoduje jednak, że z jego brzmienia nie wynika, jakiego trybu i warunków dotyczy (warunków i trybu czego?). W związku z tym oraz mając na uwadze, że upoważnienia ustawowe, w tym na podstawie, których wydaje się akty prawa miejscowego, należy interpretować *sensu stricte* proponowany przepis wymaga doprecyzowania. Jeżeli dotyczy on warunków i trybu ustalania oraz przekazania **dodatkowego wyrównania**, na co może wskazywać pierwsza część tego przepisu, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. W przeciwnym razie propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 18, w art. 31a w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyraz „ich” zastępuje się wyrazem „jego”.

11. Proponowany w art. 1 pkt 21 lit. a ustawy przepis karny art. 37 ust. 1b ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw proponuje się doprecyzować w zakresie, w jakim odwołuje się do całego

art. 12e przy określaniu obowiązku, którego niewykonanie zagrożone jest karą pieniężną. Należy zaznaczyć, że art. 12e składa się z trzech ustępów. Jego ust. 3 nie określa obowiązku sprzedawcy ciepła, a obowiązek podmiotu wypłacającego, co oznacza, że powinien być objęty zakresem omawianego odwołania. W związku z tym oraz zgodnie z zasadą określoności przepisów prawa, szczególnie istotną w przypadku przepisów karnych, jeżeli intencją projektodawcy jest, aby proponowany przepis dotyczył niewykonanie obowiązków określonych zarówno w ust. 1 jak i 2 w art. 12e, na co wskazuje obecna treść tego przepisu, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki. Jeżeli natomiast jest to obowiązek określony tylko w jednym z tych ustępów, to propozycja poprawki będzie możliwa po przedstawieniu wyjaśnień przez przedstawiciela Rządu.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 21 w lit. a, w ust. 1b po wyrazach „art. 12e” dodaje się wyrazy „ust. 1 lub 2”.

12. W art. 1 pkt 25 ustawy należy dokonać korekty redakcyjnej, zapewniającej spójność tego przepisu z pozostałymi przepisami procedowanej ustawy. W tym celu wyrazy „w ust. 1 i w **ust. 8**” należy zastąpić wyrazami „w ust. 1 i 8”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 25 w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „i w ust. 8” zastępuje się wyrazami „i 8”.

13. W proponowanym w art. 3 pkt 2 ustawy przepisie art. 9d¹ ust. 8 pkt 2 lit. e ustawy – Prawo energetyczne po wyrazie „ustawy” należy dodać wyrazy „z dnia”.

Propozycja poprawki:

w art. 3 w pkt 2, w art. 9d¹ w ust. 8 w pkt 2 w lit. e po wyrazie „ustawy” dodaje się wyrazy „z dnia”.

14. W art. 8 ustawy w poleceniu nowelizacyjnym należy zrezygnować ze wskazywania, że w art. 5 ustawy o dodatku węglowym ust. 6 i 7 są dodawane po ust. 5, **który jest obecnie jego ostatnim ustępem**. Takiego rozwiązania redakcyjnego nie stosuje się bowiem na gruncie przyjętej praktyki legislacyjnej w przypadku dodawania w artykule nowych ustępów zamieszczanych po ostatnim dotychczasowym ustępie zmienianego

artykułu. Przykładem tego są pozostałe przepisy procedowanej ustawy (np. art. 1 pkt 12 czy pkt 17 lit. f). **Analogiczna uwaga dotyczy art. 10 pkt 2 lit. b i pkt 4 ustawy.**

Propozycja poprawek:

w art. 8 w poleceniu nowelizacyjnym skreśla się wyrazy „po ust. 5”;

w art. 10 w pkt 2 w lit. b w poleceniu nowelizacyjnym oraz w pkt 4 w poleceniu nowelizacyjnym skreśla się wyrazy „po ust. 2”.

15. W art. 9 pkt 3 ustawy należy dokonać korekty redakcyjnej w treści polecenia nowelizacyjnego, zgodnie z rekomendowaną poniżej poprawką.

Propozycja poprawki:

w art. 9 w pkt 3 w poleceniu nowelizacyjnym wyraz „dodać” zastępuje się wyrazami „dodaje się”.

16. W proponowanym w art. 9 pkt 3 ustawy przepisie art. 35a ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej należy dokonać korekty redakcyjnej zastępując wyrazy „dodatków elektrycznego” wyrazami „dodatków elektrycznych”.

Propozycja poprawki:

w art. 9 w pkt 3, w art. 35a w ust. 2 wyrazy „dodatków elektrycznego” zastępuje się wyrazami „dodatków elektrycznych”.

17. W art. 10 pkt 1 lit. a ustawy należy skreślić:

- 1) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „w definicji i”;
- 2) w treści proponowanego brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w art. 2 pkt 6 wyrazy „6”.

Propozycja poprawki:

w art. 10 w pkt 1 w lit. a:

- a) w poleceniu nowelizacyjnym skreśla się wyrazy „w definicji i”,
- b) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „6) umowa” zastępuje się wyrazem „umowa”.

18. W art. 10 pkt 6 ustawy należy dokonać korekty polegającej na połączeniu zmian proponowanych w lit. b oraz c w obrębie jednej litery (lit. b), ponieważ litery te dodają w art. 23 bezpośrednio następujące po sobie ustępy (ust. 2b i 2c).

Propozycja poprawki:

w art. 10 w pkt 6:

a) w lit. b:

- w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „ust. 2b” dodaje się wyrazy „i 2c”,
- dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Przy obliczaniu średniej ważonej wolumenem ceny rynkowej sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, 2 i 2b, należy uwzględnić wszystkie dodatkowe rozliczenia pieniężne podmiotów, o których mowa w art. 21, wynikające z zapisów zawartych umów sprzedaży energii elektrycznej lub innych umów, w których dodatkowe rozliczenia pieniężne zależą od ilości lub wartości sprzedanej energii elektrycznej.”,

b) skreśla się lit. c.

19. W proponowanych w art. 10 pkt 6 ustawy przepisach art. 23 ust. 2b ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku w objaśnieniu symbolu „[[OF]]_d” oraz symbolu „W_d” należy skreślić odwołanie do art. 23. Należy bowiem zaznaczyć, że ust. 2b, w którym zostały zamieszczone te symbole, jest zamieszczony właśnie w przedmiotowym art. 23.

Propozycja poprawki:

w art. 10 w pkt 6 w lit. b, w ust. 2b w objaśnieniu symbolu „[[OF]]_d” i „W_d” skreśla się wyrazy „art. 23”.

20. Przepis przejściowy art. 14 ust. 1 ustawy należy doprecyzować w zakresie użytego w niej określenia „maksymalna cena dostawy ciepła”, wskazując, że jest to cena w rozumieniu proponowanego art. 2 pkt 5c ustawy o szczególnych rozwiązaniach w niektórych źródłach ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, analogicznie do rozwiązania przyjętego w art. 16 ust. 1, odwołującego się do „średniej ceny wytwarzania ciepła” w rozumieniu art. 2 pkt 5 tej ustawy – zakładając, że chodzi w nim o tak rozumianą maksymalną cenę dostawy ciepła.

Propozycja poprawki:

w art. 14 w ust. 1 po wyrazach „maksymalną cenę dostawy ciepła” dodaje się wyrazy „w rozumieniu art. 2 pkt 5c ustawy zmienianej w art. 1” oraz przed wyrazami „maksymalnej

cenie dostawy ciepła” dodaje się wyraz „tej”.

21. Przepis przejściowy art. 15 ustawy należy uzupełnić o wskazanie ustawy, w której są zamieszczone przywołane w nim przepisy art. 3a ust. 2 pkt 1, ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4. Jeżeli jest to ustawa o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, to rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 15 po wyrazach „art. 3a ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 2 albo ust. 4” dodaje się wyrazy „ustawy zmienianej w art. 1”.

22. Przepis art. 16 ust. 3 ustawy proponuje się doprecyzować określając, jaki to wniosek jest objęty jego zakresem regulacji, czego dotyczy. Należy zaznaczyć, że przepis ten stanowi, że wytwórca, który wytworzył ciepło może wystąpić z wnioskiem **do podmiotu wypłacającego, o którym mowa w art. 13 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1**, nie wskazując natomiast na przedmiot (nazwę) tego wniosku. Zamieszczone w nim odwołanie do art. 13 ust. 4 dotyczy podmiotu wypłacającego. Przepis art. 16 ust. 5 sugeruje, że może to być wniosek o rekompensatę. Ponadto, jeżeli przez użyte w omawianym przepisie określenie „**podmiot wypłacający**” należy rozumieć „podmiot wypłacający” w rozumieniu proponowanego w procedowanej ustawie przepisu art. 2 pkt 2a ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, to powinno to wynikać z jego treści, o czym była już mowa wcześniej przy analizie art. 14 ust. 1 ustawy odnoszącym się do „maksymalnej ceny dostawy ciepła”.

Propozycja poprawki:

w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić z wnioskiem o wypłatę rekompensaty **do podmiotu, o którym mowa w art. 13 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1.**”

albo – wersja 2

„3. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, może wystąpić z wnioskiem o wypłatę rekompensaty **do podmiotu wypłacającego w rozumieniu art. 2 pkt 2a lit. c ustawy zmienianej w art. 1.**”

23. W art. 20 odnosząc się do art. 9d¹ ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne należy zrezygnować ze wskazywania, że chodzi o **brzmienie tego przepisu nadane procedowaną ustawą**. Należy zaznaczyć, że zgodnie z przyjętą praktyką legislacyjną zastrzeżenie to jest używane w przypadku, gdy ustawa zmienia brzmienie już obowiązującego przepisu zmienianej ustawy nie zaś, gdy dodaje nowy przepis do tej ustawy. Takim nowym przepisem jest ww. art. 9d¹ ust. 4. Praktyka ta jest ponadto przyjęta przez projektodawcę w pozostałych przepisach procedowanej ustawy, tj. w art. 13 i art. 17 (odnoszącymi się do dodawanego art. 12a ust. 1 i art. 12c ustawy zmienianej w art. 1).

Propozycja poprawki:

w art. 20 skreśla się wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.

24. W art. 21 pkt 1 ustawy, zgodnie z wzorcem określonym w § 45 ust. 1 pkt 1 i 2 Zasad techniki prawodawczej i przyjętą praktyką legislacyjną, należy wskazać, że jej art. 3 wchodzi w życie nie **z upływem**, ale **po upływie** 14 dni od dnia jej ogłoszenia

Propozycja poprawki:

w art. 21 w pkt 1 wyrazy „z upływem” zastępuje się wyrazami „po upływie”.

Sławomir Szczepański

Główny legislator